

negocio difficultates inserit, sensimque inde tempus extrahitur eluditurque legatus, Clementem morbus repentinus oppressit. Nunciata pontificis morte Turrianus vel ob id etiam voti compos est effectus, quod patres fœda dissensione in diuersa studia proclinantes, in comitio aliquot menses contenderant. Peropportune igitur Napus excluso summotoque Othone ad firmandas imperii vires conuersus, Rodolpho Cæsari legatos cum amplissimis donis in Germaniam misit, obtulitque ultro studium suum atque opes ingredienti Italiam ad coronam Longobardici regni de more suscipiendam. His pollicitationibus lætatus Cæsar, Napum suo augustali iure præsidem, procuratoremque in Insubribus constituit, alamque Germanorum equitum mirificam ad eum præsidii causa misit, cui Cassonus Napi filius iuuenis decore formæ & militari virtute conspicuus præficitur. Interim Othone in omnem occasionem excubante cardinales Theobaldum vicecomitem Placentinum, indito Gregorii decimi nomine pontificem creant, quum is infimi ordinis sacerdos, sed virtute insignis, nunquam de toga candida cogitasset. Magno quidem senatorum probro qui neminem è corpore suo in ea pertinaci contentione pontificatu dignum existimassent, nolentibusque similes & casu quodam suffragiis ludentes, probitatem ex alio, eoque humili ordine quæsiuissent. Ad hunc Otho profectus, de reditu in patriam sedemque suam diu agitauit, adhæsitque ei in Galliam ad concilium contendenti, quum ille & Urbani & Clementis acta se defensurum in ea sacerdotii causa prolixè polliceretur. Sed Napus tanto cum honore apparatusque pontificem Mediolani suscepit, tantaque liberalitate abeuntem in Galliam est prosecutus, ut pontifex eius sacerdotii controuersiam, non prius se cogniturum diceret, quam peracto Lugduni concilio, in Italiam reuerteretur. Raimundumque subinde in gratiam Napi fratris totiusque Turrianæ domus Aquileiensem patriarcham creauit. Hic erat episcopus Comensis multa morum grauitate, sed profunda ambitione, & nefaria simulatione insignis, ab eo enim in id scelus tota familia conspirante, summissos percussores ferunt, qui Othonem Placentiæ in aula pontificis obuerfantem, obseruatis vestigiis obtruncarent: sed ille per seruum ex cauponariæ mulieris indicio, insidias subodoratus, noctu iter arripuit, Lugdunumque contendit. Refert Stephanardus Flamma qui eam historiam carmine conscripsit, Pontificem ipsum (quod vix credibile est) nefarii consilii conscium fuisse, quod fortasse pro falso esset omitendum, nisi & tum & postea quantum vita superfuit, Othoni animum planè hostilem, & quo lætalius noceret, insidiosis honestorum verborum coloribus conuelatum ostendisset. Ita bis Othonem à gladiis Turrianorum, fortuna seruauit, semel in æde Ambrosiana dum Octauiano cardinali adesset, quæritantibus eum Turrianorum satellitibus, usque ad latrinarum recessus, iterum ad Placentiam. Peracto Lugduni